

En record d'en Pere Ginesta Falgàs

Abans-d'ahir va morir en Pere Ginesta Falgàs, descendent d'una llarga nissaga de rajolers de Quart i hereu de l'antiga bòbila de Santa Margarida, aquell espai on, durant dècades, el fum, el fang i el foc formaven un llenguatge propi que només els iniciats sabien llegir. Aquella bòbila, convertida en Museu de la Terrissa l'any 2011 i actualment desmantellada per obres, fou durant anys molt més que un lloc de feina: era un petit univers on la terra parlava per mitjà de les mans.

En Pere, que ens ha deixat als 74 anys, va dedicar la seva vida sencera a aquest univers. Per a ell, el fang no era només una matèria: era una manera d'entendre el món, un vincle amb els avantpassats i una promesa de continuïtat. Per això repetia sovint, mig rient i mig seriós, que ell tenia "fang a les venes". Era una expressió que li sortia natural, com si el seu cos i la seva història fossin una sola cosa. Aquella frase condensava la seva essència: l'arrelament profund a la terra que treballava, la fidelitat a un ofici que en altres mans potser hauria caigut en l'oblit, i la consciència que cada peça sortida del forn portava una part de memòria. En Pere sempre va ser un pont entre els qui havien mantingut viu l'ofici i les generacions que potser ja no tindran ocasió de veure'l en estat pur.

Els últims anys d'activitat els va viure al museu de la bòbila, un espai on aportava el seu immens coneixement tècnic i la seva passió gairebé contagiosa. No només hi treballava: hi deixava part de la seva ànima, explicant als visitants, amb ulls brillants, les històries que el fang no pot escriure sol. A més, formava part activament de l'Associació de Terrissers Artesans de Quart, sempre disposat a participar, a preservar i a reivindicar una tradició que considerava viva i necessària.

Amb la seva mort, el gremi i el paisatge humà de Quart perden una veu essencial. S'apaga un altre dels testimonis de la memòria terrissera del poble, i amb ell marxa un tros de la seva història, d'aquella que no surt als llibres però que queda impregnada en les mans dels qui treballen la terra. Vull fer arribar el meu condol més sentit a la seva família, a les amistats i a la mateixa associació. Sempre guardaré el record d'en Pere amb les mans a la roda, mostrant a la seva neta –amb una tendresa que només tenen els mestres que no volen que l'ofici s'acabi amb ells– que el fang, quan es treballa amb estima, es converteix en memòria viva.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 26-11-2025, Pàgina 26

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/2599177-en-record-d-en-pere-ginesta-falgas.html>